

[Ole Bjørn Kraft.]

naaet frem til. Overvejelserne var foreløbig, saa vidt jeg har forstaaet, kun resulteret i, at man vilde indkalde Vinterrekutterne noget tidligere.

Nu er vi altsaa kommet ind i Krigssituationen med dens særlige Krav til en udvidet Sikkerhed til vor Neutralitetsstyrke, og det har jo gjort ekstraordinære Foranstaltninger ganske uundgaaelige. Med det Lovforslag, som her foreligger, sejrer Princippet i Tanken om, at alle værnepligtige skal uddannes. Det fremgaar bl. a. af den Kendsgerning, at ogsaa Frinumre fra den Aargang, der allerede længe har været under Uddannelse, maa forberede sig paa at blive indkaldt for, saaledes som Forsvarsministeren sagde det i sin Forelæggelsestale, at overtage deres Forpligtelser sammen med Kammeraterne.

Jeg er naturligvis ikke blind for, at denne Lov har en midlertidig Karakter, og jeg har ogsaa set de Bestemmelser, der muliggør senere Reduktioner, naar Krisen er ovre, men jeg er overbevist om, at de Erfaringer, man har gjort, ikke vil undgaa at sætte sig Spor ogsaa i Fremtiden. Det vil simpelt hen fra nu af ikke være muligt at vende tilbage til den gamle tilfredsstillende Ordning med store Perioder af Aaret uden uddannet Mandskab og med Værneopgaven alene lagt over paa en ringe Del af det værdifulde Mandskab.

Jeg er overbevist om, at man i alle Kredse af Folket er klar over, at denne Ordning ikke kan genskabes. Den er faldet i Folkets Omdømme paa Grund af de Erfaringer, man nu har gjort, faldet som uretfærdig og som urimelig, og den har ogsaa vist sig uegnet til at skabe et tilfredsstillende og fast Grundlag for Løsningen af de Opgaver, som alle eller i det mindste det store Flertal indser maa løses.

Dette Lovforslag tilstræber hurtigt at skaffe Erstatning for det ældre Mandskab. Vi kan naturligvis tiltræde dette Formaal. Vi havde lige saa naturligt foretrukket en fast Beredskabsordning af den Art, som vi forstod var stillet os i Udsigt, men vi vil ikke af den Grund modsætte os, at dette Lovforslag gennemføres, medens Overvejelserne om Fremtidens Veje, en Etablering af en fast Ordning, fortsættes. Jeg er overbevist om, at naar den Periode, som denne

Lov gælder for, er udløbet, saa maa man til den Tid samle sig om Skabelsen af en saadan fast Beredskabsordning, og jeg vilde derfor ogsaa foretrække, at Lovforslagets § 3 blev ændret saaledes, at man havde Mulighed for at faa en Forhandling herom, naar Tidspunktet nærmede sig, hvor en Ændring var nødvendig.

En Række af de Spørgsmaal, som rejser sig i Forbindelse med dette Forslag, egner sig efter Forholdenes Natur bedst til Drøftelse i det Udvalg, jeg gaar ud fra bliver nedsat; Venstre har jo ogsaa udtalt Ønske om Udvalg. Det vil være naturligt — og jeg vil henstille det til Forsvarsministeren — at give en Redegørelse for den Situation, der opstod, da ekstraordinære Indkaldelser blev nødvendige. Indtil denne Redegørelse foreligger, hvad enten Ministeren kan eller vil give den nu eller hellere, hvad jeg godt kan forstaa, vil give den i Udvalget, skal jeg ikke gaa i Detailler i dette Spørgsmaal. Men jeg tror, det er nødvendigt ganske kort at nævne, at det er en udbredt Opfattelse blandt det værnepligtige Mandskab og alle, der har Forbindelse med dette Spørgsmaal, at denne Indkaldelse, naar man ser hen paa det Tidspunkt, hvor Afdelingerne virkelig formeredes og havde modtaget deres Udrustning, hverken forløb saa hurtigt eller med Hensyn til Udnyttelsen af den Tid, der var til deres Raadighed, fik et saa tilfredsstillende Forløb, som man havde haft Ret til og Grund at vente. Hvis det er rigtigt, at der her kom Mangler til Syne, eller at der er begaaet Forsømmelser af den ene eller af den anden Art, bør et Ansvar herfor placeres og Fejlen erkendes, for at man kan undgaa at begaa de samme Fejl i Fremtiden, det er nemlig et meget alvorligt Spørgsmaal, det her drejer sig om, det omhandler ikke alene det rent tekniske Problem, hvorvidt Indkaldelsen forløber saa og saa hurtigt, om der gaar saa og saa mange Timer med, før Afdelingerne bliver etableret teknisk fuldkomment, men det er af den allerstørste Betydning for Mandskabets Tilid til den gældende Ordning og dermed ogsaa for den Iver, hvormed de yder deres Bidrag til at opnaa det bedste Resultat, det er af Betydning for deres Tryghed og Tillid over for deres Ledere og Førere og er kort sagt af afgørende Betydning for hele Moralens i Værnet. Jeg er ganske klar over og